

ellevte Time, som man har sagt, den Contract, som man har afflutet, var gaaet istykker, saa at Fæstningsværkerne ikke vare blevne solgte, saa troer jeg, at jeg idag ikke var sluppen bedre eller ikke engang saa godt. Altsaa, det Ansvar, som er forbundet med at gennemføre Loven, har Rigsdagen anmodet Regjeringen om at paataage sig, og Regjeringen har efter bedste Elskon ført denne Forretning tilende. Regjeringen har ganske vist gjort Regning paa en billig Bedømmelse, og den vil — derom er jeg overbevist — ogsaa blive den tilbeel; jeg troer, den allerede i dette Dieblit er bleven Regjeringen tilbeel i den offentlige Mening, thi det er almindeligt erkjendt, at den Handel, der er afflutet, er fordeelagtig for begge Parter. Jeg troer ogsaa, at det, at afflutte en Handel, som kun var fordeelagtig for den ene Part, kunde ikke være Meningen. Det har da vistnok ogsaa været Rigsdagens Mening, at det, at København, som Landets Hovedstad, faaer Leilighed til at udvilde sig paa en hensigtsmæssig Maade, er i hele Landets Interesse, og sæt, at Regjeringen paa hele Statens Vegne havde været noget for liberal overfor Communen, at den f. Ex. havde opgivet nogle Renter og opgivet visse Beløb, den kunde have faaet, saa kan man dog sige, at det var et liberalt, fornuftigt og opbøiet Standpunkt at stille sig paa, og et saadant bør Regjeringen indtage. Her gjaldt det ikke om at drive den yderste Skilling ud af denne Sag. Men, som jeg bemærkede, Regjeringen er ikke vegen tilbage for det Ansvar, der var forbundet med denne Handling. Spørgsmaalet er imidlertid dette: Er der Noget, som gør Nedsættelsen af et Udvalg nødvendigt eller meget onskeligt? De Dplysninger, som ikke foresligger, have ingensinde været nægtede, og ei heller har Regjeringen den allermindeste Tilbøielighed til at holde nogen Dplysning tilbage; men der var paa den anden Side ikke nogen Grund til at udgive en tyk Bog om Alt, hvad der var skeet i denne Sag, og om Alt, hvad der kunde interessere det ene eller det andet Medlem. Der foreligger en Masse Dplysninger, der selvfølgelig ere fuldstændigt til Raadighed; de have været til Raadighed for Finansudvalget og ere na-

turligviis ogsaa til Raadighed for det særlige Udvalg, der er foreslaaet; men for derigjennem at undersøge denne Sag er det ikke nødvendigt, at der nedsættes et særligt Udvalg. Men naar jeg allerede var paa det Reue med ikke at ville modtage mig Nedsættelsen af et Udvalg, forinden jeg mødte her i Salen idag, maa jeg tilstaae, at det, der er fremkommet idag, næsten lader mig ønske Nedsættelsen af et Udvalg; thi naar Medlemmer, saaledes som den ærede Forslagsstiller er det, ere saa ubekjendte med væsentlige Facta, der staae i Berøring med dette Spørgsmaal, naar det ærede Medlem, som er en naturlig Raadgiver for forskjellige Bedkommende, der ere interesserede i denne Sag, endnu fremdeles stiller sig paa Mindretallets Standpunkt, saa kan man ikke undres over den fuldstændige Begrebsforvirring, der er tilstede i denne Sag, og som paa en saa skræppende Maade har gjort sig gjældende i hans Foredrag idag. Jeg vil imidlertid opgive at imødegaae hele Foredraget. Jeg tilstaaer, at jeg ligeoverfor denne Sag har tagtaget en vis Forsigtighed; jeg har været meget forsigtig ved ethvert Skridt, jeg har gjort ved Gjennemførelsen af Loven, hvad Ophevelsen af Demarcationstvæng angik, og jeg troer ligeledes at burde tagtage Forsigtighed i Udtalelser med Hensyn til Forhold, der i Tiden ville kunne komme til at svæve for Domstolene, og som berøre private Interesser, og med Hensyn til hvilke jeg ikke tør bevæge mig uden samme Frihed som det ærede Medlem, der ikke har noget Ansvar af den Natur. Jeg skal altsaa forbeholde mig med Hensyn til Meget af, hvad der er blevet berørt i Foredraget, at gaae nærmere ind derpaa ved 2den Behandling. Dog troer jeg allerede nu at burde ikke ganske lade det høie Thing være under Indtrykket af hans veltalende, men heldigviis ikke paa nøiagtige Dplysninger begrunde Foredrag. Jeg skal begynde med hans Slutningsyttring, som maaskee nærmest er Grundring, og som ogsaa har foranlediget en anden æret Taler til at tage Ordet, den nemlig, der omhandler den Værdiforholdelse, der er tillagt de paagjældende Eiendomme, med Hensyn til Erhvervelsen af Byggefriheden, og den